

OVERLEVEN

Overleven

Bert Koerselman

© 2016 B. Koerselman / Uitgeverij U2pi

Titel: Overleven

Auteur: Bert Koerselman

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-626-2

NUR: 300

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Rik Bredewold zit op zijn kamer en is bezig met zijn huiswerk. Hij heeft zijn vingers in zijn oren, want beneden vindt in de huiskamer de zoveelste woordenwisseling tussen zijn vader en moeder plaats. Dat het huwelijk tussen zijn ouders geen voorbeeld is van een goede relatie, is allang geen geheim meer. Open en bloot bestrijden de echtelieden elkaar in bijzijn van anderen, waarbij zij totaal geen rekening houden met onmogelijke situaties die zij scheppen voor omstanders die het allemaal maar moeten aanhoren. Hun beide kinderen, Rik en zijn één jaar jongere zusje Miranda, weten niet beter dan dat er van tijd tot tijd een bommetje ontploft.

Miranda stormt Riks kamer binnen. “Ze hebben weer ruzie, hoor je dat dan niet!?”, gilt ze kwaad.

“Nee, ik heb m’n oren dichtgestopt. Ik wil het niet horen. Ze zoeken het zelf maar uit”, is het nonchalante antwoord van Rik. “Ze vermoorden elkaar bijna en jij blijft er kalm onder!?”, schreeuwt Miranda haar broer toe.

“Doe niet zo hysterisch! Ik ben met mijn huiswerk bezig, dus stoor me alsjeblieft niet langer.”

Verongelijkt verlaat Miranda de kamer van haar broer. Rik luistert even naar de woordenwisseling die zich beneden hem afspeelt. Waar hebben ze nu weer ruzie over? Hij kan het niet woordelijk verstaan. Totdat de kamerdeur blijkbaar wordt geopend, want ineens neemt het volume toe.

“Het is afgelopen, ik heb hier geen zin meer in! Jij altijd met je onredelijke argumenten!” Met bonkende stappen hoort Rik zijn vader de trap opstormen en een deur op de overloop dicht knallen.

Beneden hem hoort hij zijn moeder hysterisch huilen met lange uithalen. Zal hij toch maar even beneden gaan kijken?

De volgende morgen aan de ontbijttafel is de spanning te snijden. Ingrid Bredewold zit met rood behuilde ogen een boterham te verkruimelen. Rik kijkt zijn moeder eens van opzij aan en wil wat zeggen, maar weet niet wat. In plaats daarvan vraagt hij: “Waar is pap?”

“Ik denk dat hij al naar school is”, is het nonchalante antwoord van zijn moeder.

Rik vraagt maar niet verder. Gelukkig heeft hij vandaag geen les van zijn vader, die leraar is op de havo-vwo-school waarop hij en Miranda zitten.

“Waarover hadden jullie nu weer ruzie?”, vraagt Miranda weinig tactvol, wat haar dan ook een schop tegen haar scheenbeen oplevert van haar broer.

“Dat gaat je niets aan!”, reageert Ingrid fel. “Bereid je er maar op voor dat...”, verder komt ze niet en ze rent geëmotioneerd de kamer uit. Rik en Miranda kijken elkaar verbaasd aan.

“Het belooft weer een gezellige dag te worden”, concludeert Miranda met ironie in haar stem.

“Geweldig! Ik verheug me nu al op het moment dat we aan het eind van de middag met z’n allen thuis zijn. Lang leve het gezin!”, merkt Rik gespeeld theatraal op, terwijl hij van tafel opstaat.

“We moeten even met elkaar praten”, steekt Barend Bredewold moeizaam van wal. De hele familie zit ’s avonds na het avondeten bij elkaar in de gezellig ingerichte huiskamer van hun mooie, oude huis tegen het centrum van Groningen. De sfeer is echter ver beneden peil. De avondmaaltijd is in stilzwijgen verlopen en Ingrid heeft nog steeds rood behuilde ogen en oogt zo gespannen als een veer. Er is niet veel nodig om een volgende huilbui uit te lokken. Miranda kijkt gespannen van haar vader naar haar moeder. Alleen Rik lijkt de nuchterheid zelve. Hij voorvoelt wat zijn vader gaat zeggen en heeft dit mo-

ment allang zien aankomen.

“Jullie hebben al wel gemerkt dat het niet meer zo goed botert tussen jullie moeder en mij”, probeert Barend Bredewold zo rustig mogelijk te zeggen. Het is muisstil in de kamer. Ieder wacht gespannen af wat vader Barend nog meer gaat zeggen.

“We hebben besloten om uit elkaar te gaan.”

Moeder Ingrid begint weer hysterisch te huilen. Rik ergert zich aan haar gedrag, omdat hij inmiddels weet dat dit haar manier is om aandacht te trekken. Hij probeert haar bewust te negeren en merkt op: “Dat verbaast me niets. Volgens mij waren jullie hier al veel eerder aan toe.”

“Hoe kun je dat nu zeggen?”, valt Miranda – nu ook hysterisch huilend – uit. Ineens valt Rik de gelijkenis op tussen zijn zusje en zijn moeder. Daar zitten ze dan als gezin. Voor hoelang nog? De schrik slaat Rik om het hart. Hoe moet dit nu verder? Moet hij een keus maken bij wie hij wil wonen na de scheiding? Het liefst zou hij dan kiezen voor zijn vader. Hij weet zeker dat Miranda bij haar moeder wil wonen. Valt dan nu alles uit elkaar?

Ingrid en Miranda lijken weer wat hersteld van de schok, ze snikken nog een beetje na.

“Hoe gaat het nu allemaal verder?”, waagt Rik te vragen.

“Je vader heeft besloten om ergens anders te gaan wonen”, merkt Ingrid op met huilerige stem.

“Blijf jij dan hier wonen?”, wil Miranda weten.

“Dat weten we nog niet. We moeten eerst alles financieel nog op een rijtje zetten”, antwoordt Barend.

“Jij denkt er maar makkelijk over. Waar moet ik de hypotheeklast van betalen?”, schreeuwt Ingrid haar bijna ex-man toe. “Het komt er dus op neer dat we hier niet kunnen blijven wonen.”

“We...?”, vraagt Rik.

“Ja, jullie blijven allebei bij mij wonen, daar sta ik op. Bovendien wil je vader vrij zijn”, deelt Ingrid met sarcasme mee.

“Hebben wij daar zelf ook nog wat over te zeggen? Ik ben verdorie bijna zestien! Mag ik ook een mening hebben?”, merkt Rik kwaad op.

Ingrid begint weer te huilen en hysterisch gilt ze: “Doe maar! Laat jij me ook maar in de steek en ga maar met je vader mee. Daar kun je het toch zo goed mee vinden?” Weer volgt er een hysterische huilbui.

“Wat gemeen van je om dat te zeggen”, vindt Miranda, die met haar moeder meedoet in een hysterisch gegrien.

“Ik verdraag voor vandaag niet meer emotie”, gilt Ingrid tussen twee uithalen door.

“Als je maar weet dat ik niet alles slik wat jullie beslissen!” Kwaad rent Rik na deze woorden de kamer uit.

Op zijn kamer overdenkt hij de ontstane situatie. Het zou nog wel eens een zware periode kunnen worden.

Met een zucht schakelt hij de stereo-installatie in en zet een koptelefoon op. De muziek dringt diep bij hem binnen. Zo hoort hij het geruzie beneden hem ook niet...

Alles komt in een stroomversnelling. Het leven van de familie Bredewold lijkt op z'n kop te staan. Waar Rik al bang voor was, gaat ook gebeuren. Het huis staat te koop, zijn moeder heeft een flat gehuurd in Groningen en zijn vader heeft voorlopig een kamer gehuurd – met kost en inwoning – in een dorp onder de rook van Groningen.

Rik en Miranda verhuizen dus beiden naar de flat waarin hun moeder haar intrek neemt.

Terwijl Rik op zijn kamer bezig is om zijn spullen zo veel mogelijk in verhuisdozen te stoppen, kijkt hij nog eens aandachtig om zich heen. Voor een moment geeft hij zich over aan zijn trieste gevoel; een gevoel van eenzaamheid lijkt het wel. Alles om hem heen lijkt in een somber licht te staan. Zijn kamer geeft inmiddels een trieste aanblik, nu zijn spullen grotendeels zijn ingepakt. Hij ziet er tegenop om dit gerieflijke huis te moeten verruilen voor de naargeestige flatwoning op vijf hoog, waarin ze met z'n drieën hun intrek zullen nemen.

Hij gaat zijn vader natuurlijk missen, die eigenlijk de enige in huis is waarmee hij kan praten van man tot man. Ook dat andere, waarvan hij vreselijk is geschrokken en waarover hij niet durft te praten, speelt steeds door zijn hoofd! Steeds weer komt het beeld in hem op van Martijn, de nieuwe jongen die bij hem in de klas is gekomen. Martijn met zijn blonde krullen en sprekende blauwe ogen...

Al eerder heeft Rik ontdekt dat hij jongens veel leuker vindt dan meisjes, maar hij heeft zich er nooit druk over gemaakt. Nu zijn hele leven lijkt te gaan veranderen door de scheiding van zijn ouders, komt alles in een heel ander licht te staan en ineens lijkt ook alles een probleem te zijn.

Barend Bredewold heeft een busje gehuurd om zijn persoonlijke bezittingen mee te verhuizen. Het merendeel uit de boedelscheiding wordt opgeslagen in een opslagloods van een verhuisbedrijf, tot vader Barend een ander huis heeft gekocht. Rik heeft aangeboden om zijn vader te helpen en samen sjouwen ze alles in het busje.

“Waarom blijf je eigenlijk niet gewoon in ons huis wonen? Het is toch helemaal niet nodig om het te verkopen?”, vraagt Rik terwijl hij een grote doos met boeken herschikt in de wagon.

Barend kijkt zijn zoon aan, terwijl hij bezig is. “Als je opnieuw gaat beginnen, moet je dat ook voor de volle honderd procent doen, jongen.”

“Kan dat dan niet in ons huis?”

“Nee. Ik zou te veel herinnerd worden aan de tijd die voorbij is.”

“Heb je hier geen mooie tijd gehad dan?”

“Ach, het feit dat je moeder en ik uit elkaar gaan, betekent niet dat we alleen maar een slechte tijd met elkaar hebben gehad. De geboorte van jou en later van Miranda is bijvoorbeeld een heel mooie herinnering. Ook op de eerste jaren dat we getrouwd waren, kijk ik met plezier terug.”

“Echt waar?”, vraagt Rik bijna hoopvol. “Is er dan toch nog een kans dat het goed komt tussen jullie?”

Barend stopt even met werken en kijkt indringend naar zijn zoon, die hem verwachtingsvol aankijkt.

“Nee jongen, daar moet je maar niet vanuit gaan. Je moeder en ik hebben herhaaldelijk geprobeerd om opnieuw te beginnen, maar steeds weer mislukte dat. Op een gegeven moment moet je dan de knoop doorhakken en je conclusies trekken.” Barend ziet de teleurstelling op het gezicht van zijn zoon en heeft medelijden met hem. Helaas gaat een scheiding niet alleen de twee echtelieden aan, concludeert hij met een triest gevoel.

“Ik kan je toch wel gewoon blijven bezoeken?”, vraagt Rik

kleintjes.

Even schiet er een brok in Barend's keel, maar dan herstelt hij zich weer snel. "Natuurlijk! We verliezen elkaar heus niet uit het oog." In gedachten kijkt Barend zijn zoon aan en het valt hem op dat de jongen geen kind meer is, maar volwassen gaat worden. Bijna doet hem dit pijn, ook al beseft hij dat het onredelijk is om te willen dat de tijd stil blijft staan. Een glimlach komt om zijn mond. "Zorg jij er maar voor dat je niet dezelfde fout maakt als je moeder en ik", zegt hij er mild achteraan.

"Welke fout hebben jullie dan gemaakt?"

"Ach jongen, wat vraag je veel. Daar heb ik niet zo maar een antwoord op."

De laatste dozen worden in het busje geschoven. Barend sluit de achterklep en wil instappen. Dan ziet hij Rik wat verloren langs de kant staan en weer schiet er zo'n vervelende brok in zijn keel.

"Rijd je met me mee? Dan kan je helpen met uitladen."

"Lijkt me een goed plan, dan kunnen we samen die zware dozen met boeken tillen."

En zo vertrekken vader en zoon, nagekeken door Ingrid, die vanachter het raam een zucht van verlichting slaakt.

3.

Enkele weken woont Rik nu samen met zijn moeder Ingrid en zusje Miranda in de flat in Groningen. Zijn kamer heeft hij zo goed en kwaad als het kon ingericht, maar het heeft niet de sfeer van hun vorige huis. Of is hij misschien te kritisch en vergelijkt hij alles te veel met het mooie huis dat ze achter hebben gelaten? Hoe dan ook, de gehorigheid kan hem mateloos irriteren. Alles hoor je van elkaar in zo'n flatwoning, zelfs wat er gebeurt bij de burens die aan alle kanten om je heen wonen.

Zijn moeder lijkt weer wat op te leven. Het valt Rik op dat zijn moeder er nog best heel aantrekkelijk uit kan zien, nu er geen spanningen meer zijn. Ze is ook nog maar net veertig.

Ook Miranda heeft haar gewone leventje weer opgepakt en lijkt nauwelijks te lijden onder de verandering. Het is een komen en gaan van vriendinnen die allemaal haar nieuwe kamer moeten bewonderen. Ach ja, voor Miranda ligt het misschien ook allemaal niet zo gecompliceerd. Zij heeft horden vriendinnen waarmee ze alles kan delen en bepraten. Riks gesloten karakter maakt dat hij niet een heel grote vriendenkring heeft. Stilletjes gaat hij zijn eigen gang. Eigenlijk kan hij geen jongen bedenken met wie hij echt dik bevriend is. In de brugklas van het vwo had hij een vriend waarmee hij heel close was, maar deze jongen is verhuisd naar een ander deel van het land. Misschien maar goed ook, want nu pas beseft hij dat er bij hem verliefdheid in het spel was en hij moet er toch niet aan denken dat Frits – de naam van het vriendje – daar achter was gekomen!

Nu is daar dus ineens Martijn. Even glimlacht Rik als hij aan hem denkt. Ja, hij is echt verliefd op hem!

Het volgende moment versomberd zijn blik, wanneer hij de keiharde realiteit beseft. Rik beseft ten volle dat dit een onmogelijke situatie is. Heel wat meisjes uit zijn klas zien

Martijn ook best zitten en als hij ziet hoe Martijn daarop reageert, weet hij zeker dat Martijn beslist geen homo is.

De tijd verstrijkt en het uit elkaar gevallen gezin Bredewold lijkt weer wat op adem te komen. Vader Barend wordt goed verzorgd in zijn kosthuis en is inmiddels naarstig op zoek naar een andere woning nu hun vorige huis is verkocht.

In de flatwoning van moeder Ingrid gaat ook alles zijn gangetje. De sombere aanblik van het flatgebouw – waar Rik eerst wat neerslachtig van werd – lijkt wat te wennen. Het is niet anders, heeft hij voor zichzelf geconstateerd. Hij moet zich maar bij de gegeven omstandigheden neerleggen. Hij is er nuchter genoeg voor om dat dan ook maar te doen, maar toch... Echt gelukkig is hij beslist niet met de huidige situatie.

“Jullie zullen wat meer mee moeten werken in de huishouding. Ik heb een baan gevonden als administratief medewerkster op de rechtbank hier in Groningen. Ik kan dus niet meer de hele dag het huisvrouwje uithangen”, vertelt Ingrid ’s avonds onder het eten. Rik en Miranda kijken tegelijk op van hun bord.

“Ga je werken?”, is de verbaasde reactie van Miranda.

“Ja, kind. Ik zal wel moeten, want van het schijntje dat je vader aan ons uitbetaald sinds hij ons in de steek heeft gelaten, kunnen we niet leven”, zucht Ingrid met gespeeld zorgelijke ondertoon. Rik ergert zich aan zijn moeder als zij zo laatdunkend over zijn vader spreekt, maar hij zwijgt. Dat laatste heeft hij de afgelopen tijd wel geleerd. Niet te veel reageren als mam zich negatief uitlaat over pap. Als hij dat wel doet, krijgt hij stevast de volle lading bagger over zich heen van alle toestanden die de scheiding met zich mee heeft gebracht en hoe zijn moeder daar zo vreselijk onder heeft geleden.

“Je bent ook nog jong genoeg om nog aan het werk te gaan, ik geef je groot gelijk”, zegt hij in plaats van te reageren op zijn moeders sarcastische uitlatingen van zo-even.

“En wij dan?”, gilt Miranda verongelijkt. “Moeten wij onze eigen was soms gaan doen en allerlei andere huishoudelijke karweitjes? Daar heb ik echt geen tijd voor, hoor!”

“Lijkt me anders helemaal niet verkeerd dat je dat ook eens leert. Kun je vast oefenen voor later als jij en Marinus getrouwd zijn”, merkt Rik komisch op.

Miranda krijgt een hoofd als een boei. “Hoe kom je daar nu bij? Ik vind Marinus ronduit onaantrekkelijk!”

“Vandaar dat geflikflooi laatst in de fietsenstalling van school”, merkt Rik nuchter op, terwijl hij nonchalant nog eens opschept. “Ach jij... Bemoei je met je eigen zaken! Je bent gewoon jaloers, omdat jij nog geen vriendinnetje hebt. Of wil je liever een vriendje?”

Rik schrikt van deze opmerking. Hoe komt Miranda daar ineens bij? Zou ze iets aan hem hebben gemerkt, of wordt er op school gepraat...?

“Ophouden nu. Allebei!”, overschreeuwt Ingrid haar kroost. “Kunnen jullie dan alleen maar aan jezelf denken? Ik heb het al moeilijk genoeg gehad de laatste tijd.”

“Wij ook”, reageert Rik nuchter.

“Wat ben jij toch vreselijk egoïstisch”, concludeert Miranda boos. “In plaats dat je nu blij bent dat die rotsfeer uit huis is nu pap eindelijk is verdwenen en het voor mam veel aangenamer is, loop jij alleen maar te mopperen!”

“Ik mopper niet, ik concludeer alleen maar dat we allemaal een moeilijke tijd achter de rug hebben, inclusief pap.”

“Houd op met dat gekibbel. Ik wil er niets meer over horen, begrepen!?”, gilt Ingrid gedecideerd.

Zwijgend wordt er verder gegeten. Alleen het getik van bestek op de borden is nog te horen. Nou ja, ook de radio van de bovenburen is als een onwelkom achtergrondmuziekje hoorbaar, maar dat is inmiddels al een vertrouwd geluid geworden.

Een nieuwe periode breekt aan als Ingrid in haar nieuwe baan is begonnen. Rik en Miranda hebben zich geschikt in deze situatie en Rik moet toegeven dat zijn moeder vrolijker is dan ooit tevoren.

Miranda gaat op haar eigen vrolijke manier door het leven. Moeder en dochter trekken veel met elkaar op. Soms voelt Rik zich een beetje het derde wiel aan de wagen, maar gelukkig woont zijn vader niet ver bij hen vandaan. Na de verkoop van hun oude huis, heeft vader Barend een ander huis gekocht in een mooie oude buurt van Groningen. Bij de scheiding van zijn ouders is niet echt een harde bezoeksregeling afgesproken. Zowel Miranda als Rik vonden dit niet echt nodig, aangezien hun vader in dezelfde omgeving woont als zijzelf en ze beiden al een leeftijd hebben waarop ze zelf beslissen wanneer ze naar hun vader willen gaan. Zowel Rik als Miranda bezoeken hun vader regelmatig. Eigenlijk is de band tussen Barend en zijn beide kinderen alleen maar versterkt sinds de scheiding, omdat er geen spanningen meer zijn. Gemoedelijk gaan ze met elkaar om en als ze een weekend bij hun vader zijn, loopt hun huishoudinkje op rolletjes. Met z'n drieën bereiden ze de maaltijd voor die meestal luidruchtig verloopt, omdat vooral Miranda steeds veel te vertellen heeft. Rik is net als zijn vader wat aanschouwelijker ingesteld en laat zijn zusje maar razen. Hij geniet van deze momenten. Eigenlijk veel gezelliger dan thuis bij zijn moeder, maar zo mag hij niet denken. Moeder Ingrid doet absoluut haar best om er in de gegeven omstandigheden het beste van te maken.

Zijn belangstelling voor geschiedenis heeft Rik van zijn vader, die geschiedenisleraar is. Telkens weer geniet Rik van zijn vaders boekenkast, waarin hij ongelimiteerd mag grasduinen.

Met zijn vader kan hij tenminste praten. Vader en zoon hebben een heel goede band met elkaar en gaan bijna als vrienden met elkaar om. Naarmate Rik ouder wordt valt het leeftijdsverschil hoe langer hoe meer in het niet. Ook Barend leeft helemaal op als zijn zoon bij hem langskomt. Regelmatig heeft Rik zijn vader nodig voor hulp bij zijn huiswerk. Ach ja, zo geduldig als zijn vader iets kan uitleggen, is er geen tweede.

's Avonds na de afwas – die eveneens luidruchtig is verlopen, omdat Miranda de nieuwste popsongs tijdens het afdrogen door de keuken galmden – zitten vader en de kinderen gezellig bij elkaar in de woonkamer.

“Ik moet jullie wat vertellen, maar ik weet niet goed hoe”, begint Barend een gesprek.

Rik en Miranda kijken hun vader gespannen aan. Wat nu weer?

“Jullie weten dat mijnheer Jonker twee jaar geleden is overleden.”

“Bedoel je jouw collega, die leraar natuurkunde was?”, wil Rik weten.

“Precies. Enige tijd geleden kwam ik zijn vrouw tegen. Zij is lid geworden van de kunstkring, waarvan ik ook lid ben. Tijdens een lezing kwam ik toevallig naast haar te zitten. Eerlijk gezegd kende ik haar niet eens, laat staan dat ik wist dat zij de weduwe van Herman Jonker is. We raakten aan de praat en...”

“Oh nee hè...! Volgens mij hoeft je al niets meer te vertellen”, vult Miranda haar vader aan.

“Laat pap nu even uitpraten”, vindt Rik.

Barend gaat verder: “We raakten aan de praat en ontdekten dat we veel dezelfde interesses hebben. Om een lang verhaal kort te maken: Eigenlijk is er sprake van een beginnende relatie. We vinden elkaar niet alleen maar aardig, maar voelen ook meer voor elkaar.”

“Bedoel je dat je verliefd bent? En dat op jouw leeftijd?”, vraagt Miranda verbaasd.

“Doe niet zo raar!”, corrigeert Rik zijn zusje. “Verliefd zijn is heus niet iets dat alleen maar voorkomt bij jonge mensen, hoor.”

“Inderdaad, Rik. Ik spreek uit ervaring”, spreekt Barend wijs.

“En dat moeten wij zomaar accepteren?”, gilt Miranda.

“Ik heb daar anders helemaal geen moeite mee, hoor. Gefeliciteerd, pap. Ik hoop haar snel eens te ontmoeten.”

“Nou, ik niet!”, reageert Miranda fel.

“Lieve kinderen, het is nog maar heel in het begin. Ik weet zelf ook nog niet hoe dit allemaal verder gaat, maar ik wil jullie dit zelf vertellen voor het geval je het van een ander moet horen. Dat is alles.”

De gezellige stemming is ineens helemaal verdwenen. Miranda kijkt stuurs voor zich uit, Barend is duidelijk verlegen met de situatie en Rik ergert zich aan de houding van zijn zusje.

“Ik ga naar huis”, zegt Miranda na een pijnlijke stilte.

“Ben je nu boos op mij, omdat ik iemand heb gevonden waarmee ik misschien wel mijn leven wil delen?”

“Ik ben teleurgesteld in jou!”, krijst Miranda. “Eerst laat je ons in de steek en nu ga je er met een ander vandoor!”

Het onredelijke gedrag van Miranda wordt Rik nu toch echt te gortig. “Doe niet zo achterlijk, trut! Pap is nog maar net de veertig gepasseerd en heeft nog een heel leven voor zich. Probeer je egoïstische gevoelens eens wat voor je te houden en gun een ander ook wat geluk!”

“Ik kan me best voorstellen dat je dit gegeven even moet verwerken, Miranda, maar Rik heeft wel een beetje gelijk. Ik hoop nog heel veel jaartjes mee te gaan en wat mij betreft is er in mijn leven nog best plaats voor een nieuwe partner. Ik hoop dat je moeder ook nog eens iemand vindt die misschien beter bij haar past dan ik.” Barend kijkt zijn dochter indringend aan, maar die wendt haar blik af.

“Ik ga naar huis”, herhaalt Miranda en voegt de daad bij het

woord.

Rik wil alweer tegen haar uitvallen, maar zijn vader houdt hem met zijn blik tegen.

“We praten er nog wel eens over”, besluit Barend, die op dit moment voor geen goud één van zijn kinderen wil verliezen.

Als Miranda is vertrokken praten vader en zoon nog even verder.

“Rot voor je dat Miranda zo reageerde”, probeert Rik zijn vader wat op te beuren, die zichtbaar aangedaan is.

“Ik kan het me wel voorstellen. Ik ben er niet boos om, maar ik vind dit wel heel vervelend.”

“Miranda kan soms zo onredelijk uit de hoek komen, wat dat betreft lijkt ze heel veel op mam!”

“Nee, Rik. Ik wil niet dat je zo praat en al helemaal niet over je moeder”, wijst Barend hem terecht.

“Nee, jij wilt dat niet maar als je eens wist hoe onredelijk mam soms over jou kan praten dan...”

Abrupt stopt Rik met praten. Dit had hij eigenlijk niet willen zeggen, maar het zit hem heel hoog. Hij heeft sterk de indruk dat mam er alles aan doet om haar kinderen tegen hun vader op te zetten, maar dat kan hij toch niet aan zijn vader vertellen.

“Laten we er maar over ophouden. Jij moet trouwens ook naar huis, want het is morgen weer vroeg dag.”

Rik staat op om te vertrekken. Dit is eigenlijk zo’n moment dat hij iets zou kunnen zeggen over zijn eigen, problematische verliefdheid, maar hij bedenkt zich bijtijds. Toch maar niet. Laat hij z’n vader nu maar niet lastig vallen met zijn problemen. Bovendien moet hij zijn eigen gevoelens eerst zelf verwerken.

Als Rik op een dag uit school komt, treft hij zijn moeder neuriënd aan in de keuken. Op het aanrecht liggen kant-en-klare pizza's, die zo in de oven kunnen.

"Jullie moeten jezelf vanavond maar redden met eten, ik ga uit eten met een collega."

Rik bekijkt zijn moeder en het valt hem op dat ze met zorg is gekleed en opgemaakt. "Dat is dan zeker een heel speciaal etentje", concludeert hij.

Ingrid merkt dat haar zoon haar van top tot teen opneemt en voelt zich er zichtbaar ongemakkelijk onder.

"Het is ook een heel speciaal etentje, meer zeg ik er niet over", besluit Ingrid het gesprek. "Ik moet nu gaan want ik wordt opgehaald en heb afgesproken dat ik beneden in het trappenhuis op hem wacht."

"Hem...?"

"Ja, is daar iets mis mee?", vraagt Ingrid geïrriteerd. "Het had ook best een haar kunnen zijn."

Rik ziet dat zijn moeder maar het halve verhaal vertelt. Waarom is ze niet eerlijk en zegt ze niet gewoon wie deze manspersoon is?

"Natuurlijk, ik zeg er toch ook niets verkeerd over? Ik concludeer alleen maar dat het een hem is."

"Doe niet zo vervelend vroegwijs, Rik. Als ik met een collega uit eten ga, ben ik aan jou geen verantwoording verschuldigd."

"De manier waarop je nu reageert, zet mij anders wel aan het denken. Maar als je niet wilt vertellen wie het is, dan is dat aan jou", antwoordt Rik nuchter. Vervolgens draait hij zich om en gaat naar zijn kamer.